

คดีหมายเลขดำที่ ผบE ๑๗๐๗/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ ผบE ๒๘๑๘/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงเชียงใหม่

วันที่ ๑๘ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง

บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด โจทก์

นางสาวศรียรรณ ถิ่นบุญ ที่ ๑

นายไวยจน์ นิสัยพราหมณ์ ที่ ๒ จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ คำประกัน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ๑ คันไปจากโจทก์ โดยมี
จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน หลังทำสัญญาจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อแก่โจทก์
โจทก์บอกเลิกสัญญาแล้ว แต่จำเลยที่ ๑ ไม่คืนรถให้โจทก์ ต่อมาโจทก์ติดตามยึดรถคืนได้
และนำออกขายทอดตลาด ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายขาดราคาเช่าซื้อ และขาดประโยชน์
๑๖๐,๕๐๗.๑๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจาก

/วันฟ้อง...

ศาลยุติธรรม ศาลฎีกา

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ฉบับนี้ได้จัดทำหรือแปลงให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งใช้แทนต้นฉบับได้ ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาความคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และเก็บรักษาในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานศาลยุติธรรม

เอกสารฉบับนี้เป็นสิ่งพิมพ์ออกของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวซึ่งถือว่าเป็นสำเนาที่ได้รับรองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้ เลขอ้างอิง : CDN-E2506110989498 ออกให้ ณ วันที่ 2025-06-11 T15:53:24 +0700

(สามารถตรวจสอบสิ่งพิมพ์ออกทางเว็บไซต์ศาลยุติธรรม ได้ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันดังกล่าว)

ผู้จัดทำ นายอัครชัย จันทร์ชนน โดยการใช้คอมพิวเตอร์และได้รับอนุญาต ณ วันที่ 11 มิ.ย. 2568 เวลา 15:53:24 น.

ผู้ยื่นเอกสาร นางสาวชนันธิดา คุณคำ ณ วันที่ 30 พ.ค. 2565 เวลา 14:30:58 น. (กรณียื่นฟ้องหลังเวลา 16.30 น. หรือวันหยุดราชการ ถือว่ากรณียื่นมีผลในวันทำการถัดไป)

วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ

พิเคราะห์พยานโจทก์ฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ไปจากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด(มหาชน) ๑ คันราคา ๒๗๑,๙๙๔.๔๑ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน หลังจากทำสัญญาเช่าซื้อและรับรถยนต์ที่เช่าซื้อไปจากธนาคารแล้วจำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อแก่โจทก์ ๙ งวดเป็นเงิน ๔๐,๘๐๖ บาท แล้วผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ธนาคารมีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาแก่จำเลยทั้งสอง ต่อมาติดตามยึดรถคืนและมีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งสองใช้สิทธิซื้อรถยนต์คันที่เช่าซื้อคืนก่อนประมูลขายแล้วแต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย ธนาคารนำออกประมูลขายได้ ๑๐๖,๕๔๒.๐๖ บาท โจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องจากธนาคาร ดังนั้นโจทก์ชอบที่จะคิดค่าเสียหายได้ แต่ที่โจทก์ขอให้จำเลยทั้งสองชำระราคาเช่าซื้อส่วนที่เหลือนั้น เห็นว่า ค่าเช่าซื้อรถดังกล่าวได้รวมเอาดอกเบี้ยที่โจทก์คิดไว้ล่วงหน้าตามระยะเวลาค้างงวดเช่าซื้อ มิได้มีแต่ราคาจริงเพียงอย่างเดียว จึงเอาค่าเช่าซื้อค้างชำระมาเป็นเกณฑ์เรียกราคารถส่วนที่ขาดอยู่ไม่ได้ เมื่อพิเคราะห์ ราคาเงินสดรถที่เช่าซื้อ

/ตามสัญญา

ศาลยุติธรรม Court of Justice

ตามสัญญาเช่าซื้อและจำนวนเงินที่โจทก์ขายรถได้ รวมถึงระยะเวลาที่จำเลยที่ ๑
ครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้อ เห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน
๕๐,๐๐๐ บาท และการที่จำเลยที่ ๑ ไม่ส่งมอบรถคืน โจทก์ชอบที่จะคิดค่าเสียหายเป็น
ค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถได้ ที่โจทก์ขอคิดค่าเสียหายเดือนละ ๔,๕๐๐ บาท เป็นเวลา
๔ เดือนเศษ คิดเป็นเงิน ๑๙,๘๓๕ บาท เห็นว่า เป็นเพียงการคาดคะเนหรือการประมาณ
การของโจทก์เองหาจะมีพยานอื่นมาเบิกความสนับสนุนไม่ พยานหลักฐานของโจทก์จึงยังไม่
สามารถรับฟังได้ว่า โจทก์ขาดประโยชน์ดังกล่าวอ้าง เห็นควรกำหนดค่าเสียหายในส่วน
ค่าขาดประโยชน์เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และที่โจทก์ขอคิด
ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปีของจำนวนเงินค่าเสียหายนั้น เห็นว่า ข้อตกลงตาม
สัญญาเป็นการกำหนดค่าเสียหายไว้ล่วงหน้า มีลักษณะเป็นเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วน เมื่อ
พิจารณาถึงผลประโยชน์ที่โจทก์เรียกจากจำเลยที่ ๑ ตามสัญญาเช่าซื้อแล้วเห็นสมควร
ลดลงเหลือร้อยละ ๕ ต่อปี สำหรับค่าใช้จ่ายในการติดตามรถจำนวน ๕,๐๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายในการนำรถมาเก็บและค่าสถานที่จอดรถ ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบการ

/ของโจทก์...

ศาลฎีกา ศาลยุติธรรม

- ๕ -

ของโจทก์ จำเลยย่อมไม่ต้องรับผิดในส่วนนี้ ส่วนความรับผิดของจำเลยที่ ๒ ผู้ค้าประกัน
แม้โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยที่ ๒ ให้ทราบจำเลยที่ ๑ ผิดนัดโดยให้
จำเลยที่ ๒ ชำระหนี้แก่โจทก์แล้วก็ตาม แต่โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยที่ ๒
เกินกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด โดยจำเลยที่ ๑ ผิดนัดวันที่ ๒๐ มีนาคม
๒๕๖๐ โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามแก่จำเลยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐
จำเลยที่ ๒ ย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจน
ค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังเมื่อพ้นกำหนดเวลา
แล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง การที่โจทก์เรียกให้
จำเลยที่ ๒ ชำระค่าขาดประโยชน์ในเมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระหนี้ตั้งแต่วันที่จำเลยที่ ๑
ผิดนัดเป็นต้นไปนั้นย่อมไม่อาจเรียกได้ คงเรียกดอกเบี้ย ค่าขาดประโยชน์ได้เพียงหกสิบวัน
นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดเท่านั้น และเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้โจทก์
เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยใน

อัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันถัด

- ๕ -

จากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒

ร่วมรับผิดชอบจำเลยที่ ๑ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าฤชาธรรมเนียม

แทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นายนันทชัย ผุดภักดี

ชนันท์ธิดา พิมพ์/ทาน